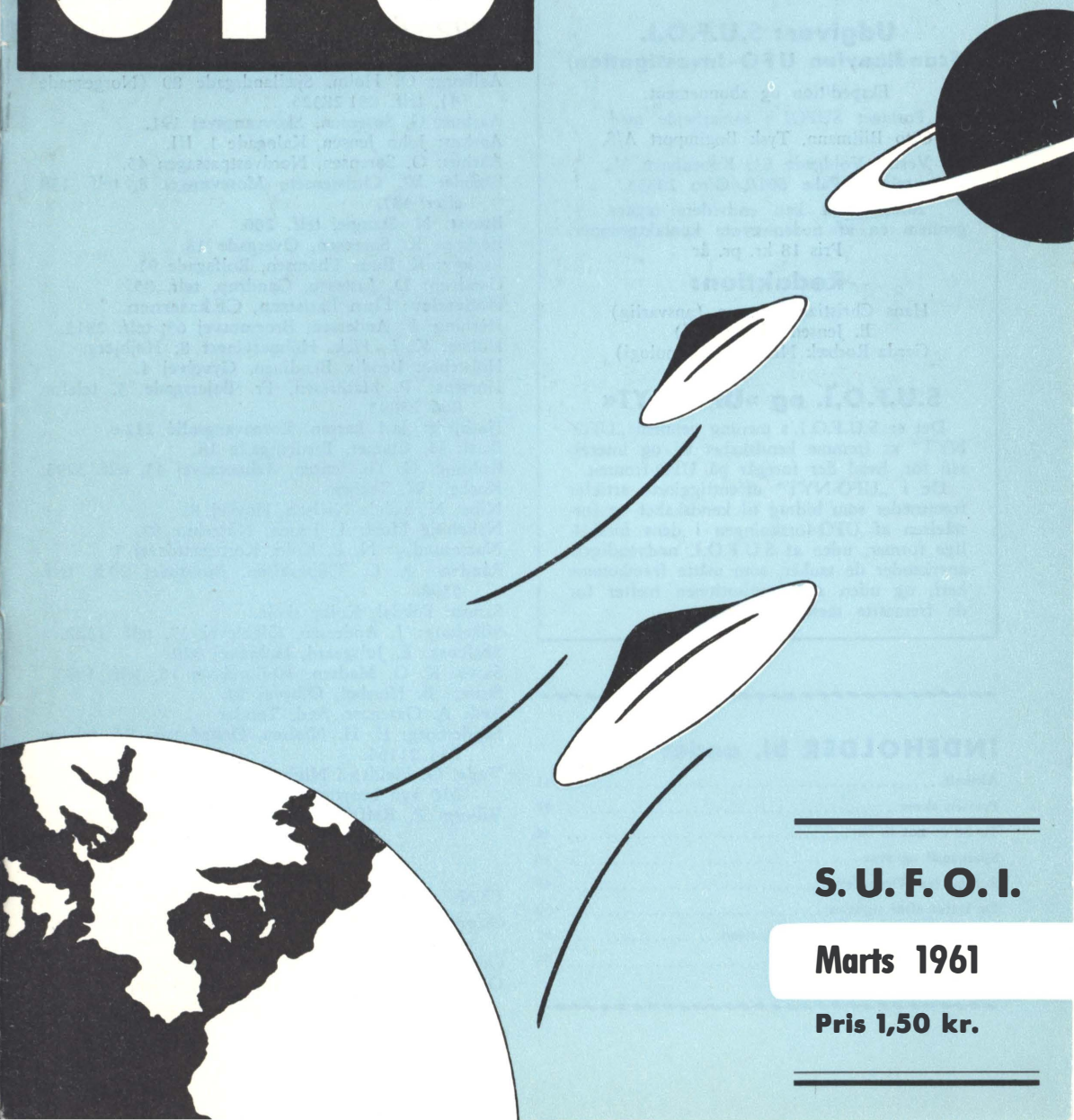

UFO NYT

S. U. F. O. I.

Marts 1961

Pris 1,50 kr.

Giro 51675

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
Otto Biilmann, Tysk Bogimport A/S,
Vester Voldgade 83, København V.,
telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen (Kosmologi)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	41
Pressen skrev.....	41
To be or not to be	44
Spørgsmål og svar	46
Referat fra Wiesbaden	48
De lytter efter signaler	50
UFO-observationer over Skandinavien	52
Vi er ikke alene.....	36

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Præstegaardsvej 40, Vojens,
telefon 045 41708.
Leder Danmark: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68,
Højbjerg, telefon 061 71149.
Leder København: L. E. Pedersen, Kastrupvej 260,
Kastrup, telefon O1 500522.
Leder Sjælland: H. Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.
Leder Fyn: Indtil videre danmarkslederen.
Leder Jylland: Danmarkslederen.
Rapportcentralen: E. Jensen, Tinggården 11, Sundby,

Gruppeliste:

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade
4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Aarhus: John Jensen, Kaløgade 1, III.
Aarhus: O. Sørensen, Nordvestpassagen 45.
Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138
eller 387.
Borvst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Haderslev: Finn Laustsen, CF.kasernen.
Herning: F. Andersen, Brorsonsvej 63, telf. 2813.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Holstebro: Bendix Bendixen, Gyvelvej 4.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bajersgade 3, telefon
066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Ikast: H. Cramer, Fredensgade 18.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Knebel: W. Tehen.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf.
5508.

Samsø: Fokdal, Kolby skole.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, telf. 1583.
Struer: B. Hersbøl, Ølbyvej 56.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telefon
044 21164.
Vejlø: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon
610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

FYN:

Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby.
telf. 09 11 99 20.
Odense: P. Lockhart, Bramstrupvej 13 I, Odense.
Odense: H. Frier, tekn. afd. politigården, Odense.

Fortsættes på bagsiden

★ AKTUELT ★

Nu er de flyvende tallerkener kommet til Rusland. Således beretter dagspressen — ensidigt! Hvad ligger der nu bagved en sådan „kampagne“ — dels fra Ruslands side og dels fra den danske presses side.

Fra russernes side ligger der sandsynligvis ikke noget bagved, idet det er en *tilfældig* russers mening, man fra pressens side har bragt helt op i et kunstigt og uvirkeligt plan.

For kort tid siden var man vidne til en parallel. Her var det en *tilfældig* amerikansk kaptajn, som udtalte sig imod de flyvende tallerkener, og store dele af den danske presse fik det til at være det samme som — Amerikas mening!

Tilbage er der faktisk kun den eneste sandsynlige forklaring — at den danske presse selv laver disse historier — enten efter anmodning eller fordi det er godt stof, eller også får man dem serveret — klar til brug!!!

Hvadenten det nu er den ene eller den anden forklaring eller en helt tredje, der ligger til grund, så er resultatet beskæmmende.

Det, som burde være et for al folket oplysende organ, gør sig til det modsatte! Ved overvejende at bringe negative artikler om UFO-sagen er man ansvarlig for, at sandheden forplumres eller helt holdes borte fra den gruppe mennesker, som ikke er tilsluttet UFO-arbejdet.

Dette indlæg må ikke betragtes som et angreb på den danske presse — det fremførte skal tjene som en oplysende faktor for den del af vore læsere, som ikke selv er i stand til at se og udrede de indviklede tråde, som med vold og magt søger at binde UFO-sagen til et plan, hvor den ikke hører hjemme.

Det burde snart være slut med en sådan indstilling. — Pressen har haft rigelig tid til at tilegne sig en forståelse af problemerne — men jeg tror desværre ikke, at den har benyttet sig af det. — Det kan blive farligt, meget farligt.

Pressen er en uhyre faktor, og den ved det, — den kan i givet fald blive skyld i, at det, der kommer, kommer som et chok for mange. Med chok kan følge angst og mange andre uheldige fakto-

rer, som igen er medvirkende til at hæmme udviklingen.

Enhver, som har bekendte inden for pressen, opfordres til at gøre en indsats for at journalister og redaktører får kendskab til de faktiske forhold. — Man må gerne oplyse, at enhver fremskridtsvenlig journalist eller redaktør til enhver tid er velkommen til en orientering her i Vojens hos mig.

Til de, som allerede har været her og set lidt af det, der foregår, vil jeg gerne sige: prøv at lægge partipolitikken til side for en stund — prøv at se bort fra konkurrence og misundelse — prøv at se sagen som De har fået den forelagt! Hjælp os at Deres kolleger må få samme viden, så vi snart kan blive fri for anretninger uden bund i virkeligheden — vi kan ikke være det bekendt — det er et kolossalt ansvar, I, som kender lidt af sandheden, har!

H.C.

*Uvidenhed er tankens nat, men en nat
uden måne og stjerner.*

Konfutse.

Pressen skrev

Denne gang er den røde „tråd“ i presseomtalerne „de kommunistiske anstrengelser“ for at holde talerkensagen på afstand — se Aktuelt!

1. Dannevirke bringer 4. jan. en meddelelse om UFO-møde i Arrild Kro.
2. Jyllands-Posten omtaler den 8. jan. atommarchen under titlen: „Atommmarch med to formål“. — (Se venligst „Atommmarch“ i UFO-NYT februar 1961).
3. 9. jan. fortæller Fyns Tidende, at den sovjetiske akademiker Artsimovitsj afviser tanken om fl. tall. — Fyns Socialdemokrat meddeler det samme.
4. Vendsyssel Tidende meddeler den 10. jan., at fl. tall. er lysbrydninger; kilden er den samme som under punkt 3.
5. Møns Folkeblad meddeler den 12. jan., at et mærkeligt himmelfænomen aftenen før blev obs. over Møn ved 20 tiden.

6. Den 13. jan. bringer Sydsjællands Social-Demokrat i stor opsætning føromtalt russiske akademikers udtalelse.
7. Søndag den 15. jan. bringer Jydske Tidende en artikel som er læseværdig under titlen: „Månen blev ramt og dens bagside fotograferet“.
8. Den 16. jan. meddeler Skive Folkeblad, at en kæmpemæssig ildkugle dagen før blev obs. i ca. 25 km højde over Holland.
9. „Nyheden“ om „russernes“ indstilling repræsenteret ved hr. Artsimovitsj indstilling når til Falster, hvor Lolland-Falsters Folketidende bringer samme meddelelse som under 3, 4 og 6.
10. Den japanske astronom dr. Shotaro Miyamoto tror, at der på Mars findes bjergkæder af Himalaya-klassen. Hans udtalelse bringes af Dagens Nyheder den 19. januar.
Skive Folkeblad meddeler under samme dato, at den russiske professor Viktor Davidov fra Moskvas Astronomiske Institut udtaler, at der intet er i vejen for, at der kan eksistere marsbeboere. Et interessant lille stykke.
11. Den 20. jan. fortæller Fyns Tidende, at der er livlig UFO-aktivitet i luften over Langeland.
— Samme dag er nyheden om hr. Artsimovitsj indstilling til tanken om fl. tall. nået til Nyborg og fortælles til borgerne af Nyborg Avis.
En fynsk avis bringer den 21. jan. en stort opsat artikel under overskriften. „Turisterne fra Mars foretrækker nu Sovjet“. — Desværre indeholder artiklen direkte usande oplysninger, men måske er skriveren Tommy Elsvor ligeglad — det er måske mere det at give sit besyv med, som tæller. Et fotografi har også en usand ledsagende forklaring. Alt i alt en negativ og vildledende artikel — men måske er det godt, at vi i tide lærer, hvor der er mennesker, som vi må være på vagt overfor.
12. Vendsyssel Tidende bringer den 22. jan. en stor artikel med to af Adamskis fotografier. En totalt negativ artikel med overskriften: — „Ombord i flyvende tallerken, men kun ud igen med floskler“. Undertitlen siger: „George Adamskis venner fra rummet plaprer ting, der er lige så velmenende og intetsigende som „den gamle gartner““. Ja, det lyder utroligt, men sådan står der altså. Den „lærde“ person, som uden at blinke kan gennemskue det hele og bl. a. kalder det „filosofisk banalitet“, underskriver sig med CLAUS. Alle burde læse artiklen — det er det mest underholdende vås, man længe har set, det er et stykke, som en gang får stor værdi!!
13. Den 24. jan. er nyheden om den russiske akademikers indstilling til de fl. tall. nået til Grenaa takket være Grenaa Folketidende.
14. Den 25. jan. råber Land og Folk vagt i gevær. Rusland afviser nu tanken om de flyvende tallerkener og Land og Folk rundkaster det under overskriften: „Flyvende tallerkener er luftkasteller“. — Samme dato siger Dagens Nyheder: „Nej, det var bare Venus“ — kommentar til en rapport. — I et andet stykke hedder det i citat: Vi kan berolige alle. Det var ikke noget rumskib, ej heller kunstige drabanter, men blot planeten Venus, der mellem kl. 20 og 21 lyste usædvanligt klart og med stor fart bevægede sig lavt hen over den vestlige himmel. Citat slut. — Ja tænk, det står der virkelig — det er jo da i hvert fald godt, at man gør det så groft, at selv et barn kan afsløre det — Venus med stor fart over den vestlige himmel.
Under samme dato bringer Langelands Folkeblad en lille epistel under overskriften: Var UFO'en en hilsen fra Vejrø fyr på Fyn.
15. Den 26. jan. bringer Vendsyssels Tidende et indlæg fra fru Paula Sevaldsen i anledning af bladets artikel af 22. januar. Paula Sevaldsen bringer et roligt og fornuftigt indlæg — men bemærk venligst redaktionens slutbemærkning. Citat: Hvem der er mest sagkyndig på tallerkener, vor medarbejder eller indsenderen, tør vi ikke have nogen mening om. Men hvorfor tale om „overfladisk kendskab“, når det for indsenderen åbenbart mere drejer sig om tro på eventuelle mystiske fænomener end om kendsgerninger. Citat slut. — Lad os sige, at indsenderen netop påpeger de kendsgerninger, som bl. a. SUFOI ligger inde med, men det har redaktionen tydeligvis overset — det er jo også lettest!
16. Den 27. jan. fortæller Langelands Folkeblad, at det under 14, sidste stykke, nævnte UFO muligvis blot var en kondensstribe!
Under samme dato er meddelelsen om den rus-

siske akademikers opfattelse af de fl. tall. nået til Esbjerg, hvor Vestkysten publicerer det. Aften-Posten, Silkeborg, anmelder UFO-foredrag. Ekstrabladet bringer under samme dato en artikel, som er læseværdig. Titlen er: „Et sprog i universet — af Torben W. Langer. Det er en famlende artikel — men altid en begyndelse. (Følger senere).

17. Den 28. jan. når den russiske akademikers udtalelse til Vejle takket være Vejle Amts Folkeblad. — Jyske Tidende bringer samme dato et kort referat fra UFO-møde i Taps. — Paula Sevaldsen takker „VT“ for optagelsen af hendes indlæg og gør endnu en gang opmærksom på, at bl. a. SUFOI ligger inde med et righoldigt materiale af *kendsgerninger*. — Vi må dog ikke regne med, at det fører til noget.
18. Den 31. jan. fortæller Skive Venstreblad sine læsere, at russerne tager afstand fra de fl. tall. Det er også her hr. Artsimovitj som henvises til. — Skive Folkeblad bringer samme dag en lille artikel — „Kennedy taler om afspænding og oprustning“. Heri fortælles bl. a., i citat: — Trumfkort i forholdet til Sovjetunionen var præsidentens tilbud om et amerikansk-sovjetisk samarbejde om udforskning af verdensrummet, et samarbejde, der kunne føre de to nationer til både Venus og Mars. Citat slut! — Husk venligst Adamskis nytårshilsen.
19. Størst succes opnåede hr. Artsimovitj den 1. februar i Frit Folk (Vejle Social-Demokrat). I en 4 spaltet artikel får man et pust af den vante skuffe.
20. Skive Folkeblad gengiver den 4. februar de to italienske studenter udtalelse om stemmer fra Sputnik. — Husk den stålbandsoptagelse vi har fra observatoriet i Basel, hvor en russer hele tiden tæller til tre, samtidig med at man tydeligt sporer den dybe fortvivelse og panik, som har grebet ham. Vor optagelse er blot et år ældre.
21. Den 6. februar fortæller Kolding Folkeblad om „en sølvskinnende tingest gennem Karlsvognen“.
22. Den 8. februar meddeler bl. a. Skive Folkeblad, at observatoriet i Bochun har hørt russiske ord fra den nye Sputnik.
23. Den 10. februar følger den officielle russiske

afvisning af, at der skulle være noget levende i Sputnik. Altså er de stemmer, der er hørt — synsbedrag — undskyld, her må det vel være hørebedrag.

24. Den 12 februar har Jyllands-Posten to fine artikler, nemlig „De lytter efter signaler fra rummet dag og nat“ og „Ja, hvad skal man tro?“ Begge artikler gengives andet steds.

★

Kongres

Der planlægges afholdt en SUFOI kongres søndag den 7. maj kl. 12,30 på Teaterrestaurationen i Fredericia.

Til kongressen indbydes hermed alle medlemmer af SUFOI — dog således, at det vil være tilladt at invitere 1 gæst pr. medlem. Der vil blive udsendt speciel indbydelse til pressen.

Tilmelding til sekretariatet — Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, København, Kastrup, tlf. 01 500522 inden 15. april — der vil ikke blive adgang for ikke tilmeldte personer.

Vi håber at også vore medlemmer i de andre nordiske lande vil komme til stede.

De danske deltagere bedes venligst betale 2 kr. pro persona i entre.

Støttefonden

I februar indkom der til støttefonden følgende beløb.

Holger Lehmann, Holbæk	20,00 kr.
E. S., København	3,00 kr.
A.C.R., Gilleleje	15,00 kr.
H. C., Vojens	25,00 kr.
J. B., Silkeborg	5,00 kr.
Ialt	68,00 kr.

Ethvert stort eller lille beløb modtages fortsat med oprigtig tak.

To be or not to be — et causeri

Han var hverken højroset, ubehøvet eller uhøflig — ikke noget af alt det, man siger, der kendetegner moderne ungdom. Tværtimod. Han havde en nydelig optræden og et charmerende, blændende smil, der fortalte om hans opvækst i vitamintilskudenes tidsalder. — Han kom med en rulle reproduktioner under armen, der repræsenterede en spændvidde fra van Gogh og Monet over Picasso til det nyeste nye inden for den moderne kunstgenre.

Tonen var givet an — vi talte kunst. Han var en varm tilhænger af Robert Jacobsen. Da jeg havde loddet denne dybde, foretog jeg et taktisk tilbageskridt med den klassiske bemærkning, at „kunst ikke kan diskuteres“.

Men litteratur da?

Inden længe sendte han mig et smerteligt blik. Der var fire generationer og et helt ocean imellem os.

Han virkede meget intellektuel. Han interesserede mig. Desuden var han typen på den unge forretningsmand. Jeg fandt snart ud af, at han var reklamekonulent, hvilket fik mig til at komme med de sædvanlige indvendinger mod reklamen, at den henvender sig til en flok af åndelige analfabeter. Han lo en hjertelig og højt smittende latter:

„Det er pokker også meningen — forstår De ikke det? Dersom *De* ikke lader *Dem* påvirke af reklamens midler, så er det ikke *Dem*, vi har brug for. I følge de store tals lov tæller De overhovedet ikke med. Det er *massen*, vi har brug for. Og vi bruger den. De kan f... tro, vi bruger den“.

Han blev så begejstret, at han glemte sit pæne sprogbrug. Jeg forsøgte en spagfærdig indvending og mumlede noget om ærlighed og folkeopdragelse og at lære mennesker at tænke . . .

„De er gal!“ udbrød han med rædsel malet i alle træk. „Kan De ikke se, at det ville være sindsygt farligt, dersom massen blev selvtænkende. Den skal tværtimod *forbindes* i at tænke. Det vil den også helst. Den *gider* jo overhovedet ikke at tænke. Så må den også finde sig i at blive benyttet og ensrettet. Kan De ikke se, at vi her står med alle kort på hånden, fordi folk får det bedre og bedre. Foreløbig stræber de. Producerer og forbruger. Jo flere goder de får, des mindre tænker de — klart?“ —

spurgte han med ungdommens dybe visdom, som gjorde det indlysende, at jeg måtte være på sinkestadiet, om jeg ikke gav ham ret.

Jeg vred mig i stolen.

Han rejste sig og begyndte at slide mine tæpper. Håndbevægelserne blev talende og vidtfavnende. Begejstringen glødede i hans kinder og unge stemme:

„Massen skal ensrettes! Den er det allerede!“

Han vendte sig pludselig imod mig:

„Kender De noget til arbejderne?“

Jeg måtte indrømme, at det nok var for lidt.

„Så tror De naturligvis, at arbejderne er den mest ensrettede menneskegruppe i landet, men det er den ikke. Ikke endnu. Det er mellemindtægterne, funktionærerne, håndværkerne og de små selvstændige forretningsdrivende, vi spiller på i øjeblikket. Det er *dem*, der vil have eget hus, køleskab, bil, fjernsyn og vaskemaskine o.s.v. Og de får det. De får det bedre og bedre. De har råd til at få deres ønsker opfyldte i dag. De har i øjeblikket alt for travlt med at stræbe efter større og flottere ting end „de andre“ til, at de har tid eller lyst til at tænke. Og hvorfor skulle de også gøre det? Kan De give mig een eneste fornuftig grund til, at en mand skulle tænke selv, når det, han behøver at vide, kommer dumpende ind i hans stue hver eneste dag? Det, han *må* vide, det, der er sundt for ham at beskæftige sig med i øjeblikket, bliver bestemt af andre — bl. a. af os. Kan De ikke se, det er glimrende?“

Jeg havde glemt at argumentere. Jeg forsøgte mig som psykolog. Hvad ville denne unge mand. Hvad var han? *Hvem* var han? Spørgsmålene, jeg stillede mig selv, sendte kolde gys ned ad min ryggrad.

„Bagefter kommer turen til arbejderne“, fortsatte han belærende. „Arbejderne skal gøres til producerende maskiner. De er overhovedet ikke skabt til andet“.

„Og resultatet?“ spurgte jeg.

„At vi alle får det godt, naturligvis“, svarede han forbavset over, at en så indlysende konklusion ikke var faldet mig ind. „Massen har det bedst, når den ikke tænker, — og vi andre — vi har det også bedst, når massen ikke tænker“.

Hans blik blev stålkoldt og hårdt.

„Nu ved jeg, hvad du vil“, tænkte jeg, „du og alle dine lige“. — Resultatet af min psykologiske granskning havde pludselig koncentreret sig i eet

ord: *magt*. Magt over menneskesjælene. Menneskeånden kuet af folkepsykologiske reklamemagere, folkepsykologiske verdensopdragere, folkepsykologiske politikere, — folkepsykologiske kulturmordere!

Georg Orwells „1984“ var ikke mere et „måske“ i fremtiden. Den havde personificeret sig i min egen stue i skikkelse af en charmerende ung mand med et vindende smil — en af den slags, man møder i hundredevis på gaden hver eneste dag, repræsenterende fremtiden.

Ja, fremtiden!

Fremtidens statsmand, videnskabsmand, forretningsmand, filosof, digter, kunstner. Han — og alle de andre: menneskematerialet. Den bløde ler, der bliver formet efter hans forgodtbefindende — efter hans vilje og benyttet til hans formål.

Det bliver ikke „læderjakkerne“, der kommer til at omforme verden efter deres behov. Ikke „de vrede unge mænd“. Ikke „the beat generation“. — Det bliver heller ikke non-konformisten, hvis røst råber i ørkenen. Det bliver i stedet disse kolde hjer-nemennesker, resultatet af den „frie“ ateistiske opdragelse. De formår at gennemskue løgnet og rådenskaben. Men i stedet for at bekæmpe den, understøtter de den og benytter sig af den i deres viden om massemennesket, som selv spiller sig dem ihænde på grund af sine rent materielle mål og ønsker. De er de fødte demagoger. Og de befolker hele verdens institutioner og akademier. Deres mål er *magt*!

— — —

Hører sådanne problemer ikke hjemme i et UFO-blad?

Nej — måske ikke.

Og dog?

Tænk selv efter!!

„At være eller ikke være. Det er (stadigvæk) spørgsmålet“.

Gerda Rørhæk Nielsen.

3

Jo mindre man har at leve for, des mere bruges til at leve af.

Steincke.

Oberst Frank Milani, chef for civilbeskyttelsestjenesten i Baltimore, har selv iagttaget UFO's: „Det er selvfølgelig risikabelt at antage, at de såkaldte tallerkener ikke betyder nogen trussel mod vore borgers velbefindende og sikkerhed. Selv om det forlyder, at de ikke er os fjendtligt sindede, så bliver alle efterretninger om dem dog behandlet som en militær hemmelighed“.

NICAP - Slei.

★

Invasion fra rummet

Den 27. oktober 1959 sagde den portugisiske delegerede til FN, at Sovjets forslag til total afrustning er indledning til mange prekære spørgsmål. Det var ikke helt utænkelig, sagde han, at der pludselig kunne komme et angreb fra rumvæsner. Vore styrker, inklusive Ruslands, ville ikke være meget værd, hvis vi ikke havde andet end lommeknive og slangebøsser til at forsvare os med.

Sovjet synes imidlertid ikke at nære ængstelse af denne grund. Frol Kozlov sagde på sin rejse til Detroit, angående Ruslands teori om at det sibiriske meteor af 1908 i virkeligheden var et kosmisk skib: „For en del år siden faldt der i Sibirien et stort, brændende objekt til jorden. Nogle kaldte det en meteor, andre påstod, at det var et raketskib fra Mars, der brændte op i atmosfæren“. En reporter antydede, at hvis dette var sandt, kunne det være nødvendigt at lave en russisk-amerikansk alliance imod marsmændene. Hr. Kozlov var lige ved at være enig med ham, men sagde så: „Måske marstianerne er fredelige folk! I så fald skulle vi ikke alliere os mod dem, men forsøge at leve i fred og fordragelighed sammen med dem!!!“.

★

Kaptajn W. Nash, ansat i Pan American Airways flyselskab, så sammen med 2. piloten ved Norfolk (Virginia) en formation på 6 mægtige skiver manøvrere i nærheden af deres trafikfly: „Jeg tror, at det var intelligent styrede maskiner ude fra verdensrummet“.

NICAP - Slei.

★

**Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
bringes**

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål nr. 57: *Hvorfor er så mange mennesker villige til at acceptere realiteten af UFO'erne og deres herkomst fra andre planeter, men nægter at tro på Deres udtalelser om møder med folkene fra disse skibe?*

Svar: Dette synes at være en særegenhed ved den menneskelige natur. Disse mennesker bekræfter, at der eksisterer rumskibe, at disse kontrolleres forstandsmæssigt, og at troværdige rapporter om landinger er blevet stadfæstet. Alligevel skyr de af en eller anden grund den tanke, at rumfolk kontakter beboerne på Jorden. Jeg forstår ikke hvorfor.

Lad os se logisk på situationen. Vi er nu selv ved at planlægge rumfart. Den planlagte rejse til Månen synes at blive en mulighed inden for den nærmeste fremtid, og vore videnskabsmænd taler om at sende skibe til Venus og Mars. Er der nogen, der et øjeblik tror, at vi ikke vil lande og kontakte indbyggerne, når det lykkes os at nå enten vor egen måne eller vore søsterplaneter? Hvorfor skulle det så anses for at være besynderligt, at folk fra andre planeter lander og sætter sig i forbindelse med jordboerne?

Gæsterne har gjort sig lidet iøjnefaldende, mens de har opholdt sig her på Jorden, og strengt tilpasset sig vore vaner; for de er klar over, at mange mennesker endnu finder det svært at tro, at højstående menneskelige skabninger omgiver os i rummet. De er bekendt med den latterliggørelse, som de

mennesker, de kontakter, bliver mødt med; alligevel er det yderst vigtigt, at der vises en vis sanddrøhed til verdens folkeslag, efter alt hvad der er sket. Som anført i „Inside the Space Ships“ tjener jeg blot som forbindelsesled for at bringe disse budskaber ud til så mange, jeg kan nå.

Jeg forsikrer Dem for, at prisen for at tage del i denne viden er overmåde stor. Den skepsis og latterliggørelse, jeg har måttet stå overfor, gør det muligt for mig at sympatisere med andre, som er tilbageholdende med at fortælle om deres oplevelser med gæsterne. Det er en hel ironi, at selve denne mistro har åbnet dørene på vid gab for fremstilling og falsknerier, som kun fører til endnu større forvirring. For disse bestandige benægtelser har holdt de sande kendsgerninger borte fra offentligheden. Mange, der ivrigt har gjort undersøgelser, er blevet vildledt angående eksistensen af rumfolkene.

Den samme skepsis og latterliggørelse har været medvirkende til at gøre vore ledere tavse om de kendsgerninger, de har fået at vide af rumfolkene

Spørgsmål nr. 58: *Hvad er Deres mening om de mange tallerkengrupper? I betragtning af den uenighed, der er blandt nogle af dem, er de så af nogen værdi?*

Svar: Alle disse grupper har gjort et uvurderligt arbejde ved hele tiden at give oplysningerne om fænomenerne videre til offentligheden. De fortjener megen anerkendelse, for i mange tilfælde har det været et utaknemligt, kostbart og tidsslugende vovestykke. De har kæmpet op ad bakke for at bringe rapporterne om iagttagelser, landinger og kontakter frem til en skeptisk offentlighed. Jeg har hørt om nogle, der er gået meget vidt for at stadfæste rapporterede landinger og kontakter; og når de senere — til trods for deres omhyggelige undersøgelser — har opdaget, at der var begået et bedrageri, har de øjeblikkelig offentliggjort en tilbagekaldelse af aføren.

Jeg tror, der er kommet uenighed mellem grupperne, som mødes for at diskutere dette emne, fordi der er blevet lagt for megen vægt på fænomenerne

ved iagttagelserne — og ikke nok vægt på det højtstående livstrin, disse gæster har vist os. Selve deres tilsynekomst på vor himmel i venskab bærer det kosmiske budskab om broderskab. Thi var de fjendtlighedsindede, kunne de for længe siden have erobret verden med deres overlegne kundskaber. „Religion“ og „åndelighed“ skulle ikke komme ind i denne undersøgelse; for i virkeligheden har vi ikke her at gøre med noget mere mystisk end den fundamentale, naturlige udviklingslov.

Det er min mening, at hvis alle grupper ville forene deres undersøgelser i iagttagelser med et oprigtigt studium af de oplysninger, rumfolkene giver, ville uenigheden forsvinde og en voksende livsmåde ville åbne sig for dem. For husk: de meddelelser, der kommer fra brødrene, er ikke smukt udseende banaliteter . . . men en livsduelig, gennemførlig skitse for vort daglige liv.

Spørgsmål nr. 59: *Hvilket slags metal er anvendt ved bygninger af rumskibene?*

Svar: I henhold til analyserapporter — herunder dem jeg selv har udført — synes det fremherskende metal at være en aluminiumtype af meget høj kvalitet. Det er i en legering sammensat med mange andre mineraler, som findes her på Jorden, og der er fundet spor af to stoffer, som er ukendte for os. Dette betyder nødvendigvis ikke, at disse metaller ikke findes her, men kunne betyde, at vi ikke til dato har opdaget dem. Videnskaben gør nye opdagelser hele tiden, medens den eksperimenterer med nye formler for metaller. Derfor er rumskibene ikke bygget af noget „hinsides-den-verden“-metal.

En sandhed, som synes så vanskelig for jordboere at fatte, er den, at *alle planeter er opstået fra det samme rum*. Vore astronomer ved, at det, der nu er vort solsystem, for æoner siden var en ufattelig, uendelig „sky“ af aktivt, hvirvlende rum. Lidt efter lidt — gennem relativitetsloven — koncentrerede kærner af denne sky sig til at danne den centrale sol og de tolv planeter. Er det derfor ikke nærliggende, at alle planeter skulle indeholde de samme grundelementer? For „kornene“, som til sidst blev til fast form, fandtes spredt i hele den oprindelige sky.

Selv om det er sandt, at kvantitet og kvalitet kan variere fra planet til planet, lige som vi finder koncentrationer af stoffer i visse områder af Jorden, er sammensætningen fundamentalt den samme overalt i kosmos. Da „frøet“ til alle livsformer må have været i den oprindelige aktivitet, vil den studerende finde, at hele denne opfattelse rummer meget stof til eftertanke.

Fra UFO-sagens grænseland

Kulstof kan sammensættes med andre grundstoffer til meget store molekyler. Disse kan indeholde langt flere lys-el. varmeatomer end grundstofferne selv. Når noget forbrænder opløses molekylerne, og lys-el. varmeatomerne frigives. Også silikat kan danne meget store molekyler f. eks. granit. Det hævdes, at man allerede har fundet ud af at opløse silikatmolekyler og derved skabe energi, men at myndighederne holder disse opfindelser tilbage, da der ville blive for stor omvæltning i samfundet (kul- og olieindustrien), hvis de blev kendt. Vi læste da også for nogen tid siden i UFO-NYT, at et rumskib var gået ned i Italien i nærheden af stærkt silikatholdigt granit, og man fandt bagefter, at der var skåret stykker ud af klipperne. Alt organisk liv bygger på kulstoffets energi. Kunne der ikke tænkes en anden form for liv byggende på silikat. Det vil i givet fald være en form for liv, som slet ikke minder om vor, da den må findes på stjerner og i det glødende indre af planeter, da den kun kan forekomme, hvor der er flydende silikat, således der kan finde en vis omsætning sted med omgivelserne. Jordens skal, som vi lever på, er kun ganske tynd. Der kan findes silikatvæsener i Jordens indre, som har nået en langt større intelligens end vi. Måske er vi kontrolleret af dem. Måske forsøger de en dag at udforske de ydre områder på samme måde, som vi nu udforsker rummet. De har måske allerede forsøgt jfr. de bevægelige sten i Meksicos ørken. Amerikanerne har nu færdiggjort deres planer om at bore ind mod Jordens centrum, så vi hører nok snart nyt fra den front.

Hans Lauritzen, Monbergvej 3a, Odense.

Referat fra

WIESBADEN

Professor Hermann Oberth, Feucht:

„Hvorfor UFO-forskning?“

Uddrag af foredraget.

Først fortalte Oberth at en hel del af hans venner havde spurgt ham, hvorfor han befattede sig med sådan noget som de flyvende tallerkener og oven i købet ville være tolk i tekniske spørgsmål for kontaktpanden Carl Anderson (Oberth oversatte C. A. forklaring om princippet i Carr's tallerken-model). Svaret er dette, fortsatte Oberth: „Om vore naboplaneter virkelig er beboet af intelligente væsener, kan ikke bevises videnskabeligt, men det er mere end sandsynligt, at der udenfor vor klode findes intelligente væsener, og at der i det hele taget findes intelligente væsener, for om man kan betegne os som intelligente væsener er jo mere eller mindre en definitionssag“.

„Ifølge mine informationer foreligger der indtil i dag over 70.000 observationer og øjenvidneberetninger af flyvende tallerkener, ifølge Lord Dowding er det endda over 100.000. Der hvor disse rapporter registreres mener man, at ca. halvdelen kan føres tilbage til naturlige fænomener. Ialt ca. 11 pct. mangler enhver forklaring, og det er i det mindste ca. 8000 beretninger. Humbug og løgn kan udelukkes, da det drejer sig om rapporter fra gamle flyverofficerer, eller radarrapporter samt fotografier af folk, der hverken er nogen, som ønsker at gøre sig interessante eller lave vittigheder ud af det, og disse folk har også foran løgndetektorer sagt sandheden“.

„Med hensyn til UFOerne er der 2 forklaringer, der endnu ikke har kunnet modbevises:

1) At det drejer sig om halvmaterielle parapsyriske fænomener, med andre ord spøgelse. Idag arbejder jo allerede flere universiteter med parapsykologer og undersøger den slags ting. Denne forklaring tilfredsstiller ikke mig, for det er indtil i dag ikke sikkert bevist, at der i det hele taget eksisterer spøgelse, og såfremt de dog eksisterer, om de da også kan optræde om dagen. Vi må altså først have at vide, hvad spøgelse er, for en for-

klaring der fortaber sig i det ubekendte, er slet ingen forklaring. Jeg kan kun sige, at som fysiker passer den antagelse, at det drejer sig om flyvemaskiner, meget bedre.

2) Andre sandsynlige forklaringer har man indtil i dag ikke fundet. Dermed er ikke sagt, at det ikke kan være andet, UFOerne kan jo være noget helt andet, som intet menneske endnu er kommet på.

Når vi opstiller den arbejdshypotese, at UFOerne er maskiner, må vi yderligere antage følgende:

De er ikke bygget af jordiske mennesker.

De flyver ved hjælp af kunstige tyngdefelter.

De danner højfrekvente elektriske ladninger og stærke magnetfelter.

Vi har endnu ingen nøjagtig forklaring på, at de bliver helt eller delvis usynlige, men de kunstige tyngdefelter kun er mulige under indflydelse af „verdens-æteren“ og „krumningen af det firedimensionelle rum“, er det ikke svært at forestille sig at dette verdensrum og dens æter vil kunne forholde sig anderledes overfor lysstråler, når det er under indflydelse af denne nye kraft (som rumskibet fremkalder).

Da jeg i går hørte hr. Andersons forklaring om, at tyngdefeltet opstår i det indre, og at der opstår magnetfelter og stærke spændinger udadtil gik det pludseligt op for mig, hvorfor de lyser, og hvorfor UFOerne ordner sig i „cigarer“, når de flyver til og fra; i så fald behøver de jo blot at danne eet tyngdefelt. Dette er altså en mulig arbejdshypotese, ja, jeg vil gå et skridt videre og sige: *Det er den eneste arbejdshypotese, der ikke står i modsætning til kendsgerningerne, og som kan forenes med de foreliggende observerede kendsgerninger.* Rent videnskabeligt har vi intet bevis for, at det er således. UFOerne kan være noget, vi slet ikke kender. Men videnskaben har til opgave at tage en sag op som arbejdshypotese, så længe det modsatte ikke er bevist, og derefter at forske videre.

Det er mere end sandsynligt, at der er andre tænkende væsener end os. Den indvending, at de ikke kan leve så længe, at de kan overvinde de enorme afstande mellem fiksstjernerne, passer heller ikke. For det første hvor længe de lever; måske bliver de ældre end vore mammuttræer? For det andet er der i dag så godt som bevist, at alle fysiske og kemiske processer går langsommere i et hurtigt flyvende rumskib.

Om man i dag kan fremstille kunstige tyngdefelter, ved vi ikke, men det er sandsynligt, da professor Mendelsohn på universitetet i Oxford har foretaget forsøg, der beviste at en masse vejer mindre ved det absolutte nulpunkt (genstandens molekyler bevæger sig ikke mere, men ligger næsten helt stille).

Jeg vil nu benytte min tid til at undersøge, hvorfor vor officielle videnskab, særlig i begyndelsen indtog en så mærkværdig holdning overfor dette spørgsmål.

Til slut sagde professor Oberth: Såfremt der ved højskolerne og de højere læreanstalter fandtes institutter for ufologi, ville jeg sige: „Overlad det til dem“. Men sådan er det ikke, det er et område, der a) strækker sig over flere forskellige specialområder. b) i øjeblikket udmærket kan udføres af amatører, man samler jo blot informationer, og det kan en amatør ofte bedre end en specialist på et helt andet område, for han har mere menneskekundskab og almenviden.

Det kommer sikkert som i andre tilfælde at videnskaben først kommer med nå A) resultaterne ikke mere kan bortforklares eller B) sagen er så langt fremskreden, at videnskaben nøjagtig ved hvilke specialister, de skal sætte på den.

Efter foredraget takkede hr. Veit professor Oberth og sagde: „Jeg har den personlige overbevisning, hr. professor Oberth, at De ved meget mere, end De fortæller“.

Professor Oberth svarede: „Hvis jeg skulle fortælle alt, hvad jeg ved, måtte jeg tale et helt år“.

SUFOI KØBENHAVN oversætter foredragene i deres helhed, og disse kan bestilles og købes hos Leif Eckhoff Pedersen, Kastrupvej 260 I, Kastrup. Carl Andersons foredrag er færdigt, 9 sider duplikeret, pris 1.00 kr. Professor Oberth's foredrag vil rimeligvis være klar i begyndelsen af februar. Andre følger.

— * —

Dr. Harlow Shapley, tidligere direktør for observatoriet i Harvard: „Vi må nu som en uafviselig kendsgerning antage, at der findes andre verdener, på hvilke der lever en art tænkende væsener“.

NICAP - Slei.

Bliv medlem af S.U.F.O.I.

Som nævnt i sidste nummer af UFO-NYT er der nu åbnet mulighed for, at *enhver* kan blive medlem af SUFOI.

Betingelser og retningslinier fås ved henvendelse til sekretariatet — Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, København, Kastrup, telefon 01 50 05 22. Vedlæg venligst porto.

Benyt Dem af tilbuddet — slut Dem til den gruppe mennesker, som i øjeblikket kæmper for en offentliggørelse af sandheden om de flyvende talerkener.

Det er vigtigt, at vi er mange — jo flere vi er til at løfte, jo større muligheder er der for et positivt resultat.

Altså gå selv med, og gør en indsats for også at få andre med.

Kaptajn James Howard, britisk pilot med 265 flyvninger fra Europa til Amerika over Atlanterhavet, så sammen med sin besætning på 11 mand og 12 passagerer et kæmpestort UFO og mindst 6 små, som i 18. min. fløj parallel med hans eget fly: „Det må have været et hemmelighedsfuldt rumskib fra en anden verden“.

NICAP - Slei.

OBS! OBS! OBS!

Der er den 18. februar indløbet meddelelse om, at der pr. 1. marts startes et oplysningsprogram i forbindelse med den voksende atomfare.

Forslaget kommer fra Queensland i Australien, og medlemmerne vil være de største naturvidenskabelige organisationer — en i hvert område.

SUFOI er bedt om at varetage interesserne her, således at vi samarbejder direkte med det videnskabelige australske center.

Det er et meget omfattende program, som kommer til at berøre mange områder — enkeltheder om denne „nye“ brik i UFO-spillet tilgår medlemmerne i løbet af en måneds tid.

H. C.

De lytter efter signaler

Martin Ryle, manden bag den nye opsigtsvækkende skabelsesteori, anser liv på andre kloder for sandsynlig.

Journalist Hugo Truelsen i Jylland-Posten, søndag den 12. februar.

I begyndelsen en skabelse. Derefter en kæmpe-eksplosion, der pulveriserede det skabte til solsystemer og stjernetåger, som i de sidste 10.000 millioner år har raset bort fra eksplosionsstedet gennem det uendelige rum. Til sidst — ingenting. — Universets dage er talte.

Det er den forbløffende erkendelse, et hold engelske videnskabsmænd med astronomen Martin Ryle i spidsen er kommet til om universet efter mange års studier af 1200 synlige og usynlige stjerner. Observationerne, der fortrinsvis er foretaget med radiokikkerter, er foregået fra Mullard Observatoriet i Cambridge, og Martin Ryle og hans stab hævder at sidde inde med beviser for, at netop sådan er universet opstået, og netop sådan udvikler det sig.

Universets utalte solsystemer er med andre ord sprængstykker fra den store skabelses-eksplosion, der fandt sted for i det mindste ti tusinde millioner år siden, og derfor ændrer universet sig stadig. En skønne dag vil eksplosionsstedet være et tomrum og „sprængstykkerne“ så langt borte fra hinanden, at univeret reelt er ophørt at eksistere.

Radiokikkerten opdagede 1936 ukendte stjerner.

Denne uortodokse teori — som altså ifølge de engelske videnskabsmænd ikke blot er en teori, da den kan bevises — vil utvivlsomt starte en lidenskabelig diskussion, astronomer og andre videnskabsmænd imellem. Den strider i hvert fald mod den gængse, engelske opfattelse af universet som ufor-gængeligt, og det er næsten uundgåeligt, at Martin Ryle en dag også vil blive spurgt: Jamen, hvad så med de andre kloder. Kan der tænkes at være liv andre steder end på Jorden?

Martin Ryle vil så formentlig svare ved at fortælle om sine „små grønne mænd“.

Den 42-årige engelske astronom er nemlig ikke i tvivl om, at andre kloder end Jorden er beboet, og

det er hans medarbejder heller ikke. En del af deres forskningsarbejde fra Mullard Observatoriet er netop gået ud på at få radiokontakt med andre kloders beboere, og måske kontakten allerede har været der.

Til deres rådighed har de blandt andet haft en kæmperadiokikkert, der er otte gange så kraftig som den meget berømte på Jodrell Bank og tyve gange så kraftig som den store amerikanske på Green Bank. Det var med denne kæmpekikkert, den første Sputnik første gang blev registreret, og med den samme kikkert blev der i 1954 opdaget 1936 hidtil ukendte stjerner.

Mange signaler, men uden system.

Kikkerten ser intet, til gengæld er den ved hjælp af radiobølger i stand til at bestemme stjerner, der ligger langt uden for den stærkeste, astronomiske kikkerts synsfelt. Den er altså mere et kæmpeøre end et kæmpeøj, og gennem den har staben på Mullard allerede i flere år modtaget signaler fra rummet — måske signaler, afsendt af beboere på andre kloder.

Ingen véd det med sikkerhed endnu. De signaler, der kommer fra rummet er kaotiske, men radiokikkerterne er i gang nat og dag, og alle signaler registreres automatisk på sindrige måleinstrumenter. Hvem véd, om det ikke en dag lykkes en eller anden at finde systemet i dem?

— *Et sådant budskab fra rummet, siger Martin Ryle, vil være det mest dramatiske, det mest opbidsende, der nogen sinde er sket på Jorden.*

Men han antyder, at der formentlig ikke vil komme nogen regulær samtale ud af det, for måske vil der være gået for eksempel 50 år fra det øjeblik, signalerne blev afsendt, til de blev modtaget, og lige så længe ville det vare for svaret at nå den modsatte vej.

— *Det får, føjer Martin Ryle til, os jordmennesker til at føle os ydmyge.*

Trods mange modsigelser udelukker Ryle ikke muligheden for, at der findes andre beboede kloder, for i mælkevejen må der være tusinder af dem, som har samme vilkår som Jorden. Hvordan disse beboere ser ud, er en anden sag. Ingen kan vide det, så Martin Ryle og hans stab taler altid spøgelfuldt om deres „små grønne mænd“.

Nobelpristageren Hermann J. Muller fra USA er

på samme linie som Ryle, men anser det desuden for sandsynligt, at de „små grønne mænd“ både har ben og tænder, men at de ikke derfor behøver at ligne jordboerne. Det kan også tænkes, at de i deres udvikling er 1000 eller måske endda 1.000.000 år forud for os. Livet her på Jorden begyndte for omkring 3 000 000 år siden, men mennesket dukkede først op for 1.000.000 år siden.

Eksisterer disse „små grønne mænd“, må de også være klar over, at andre kloder end deres egen kan være beboet, og de vil — lige som os — naturligvis forsøge at komme i kontakt med os.

Men hvordan? Og hvordan bliver vi klar over, at signalerne er meddelelser fra rummet? Man må tænke sig, at „de grønne“ vil anvende signaler, der klart skiller sig ud fra det almindelige kaos af rum-signaler i radiokikkerterne. Måske vil de bruge et system af korte og lange signaler, altså noget i retning af morse, eller de sender måske en serie tal, det vil sige korte toner i for eksempel følgende grupper:

1—3—5—7—5—3—2—1.

Foreløbig har man nu ikke modtaget signaler med system i, men radiosignalerne aflyttes dag og nat, år efter år, og hver måned sendes resultaterne i en elektronhjerne, der foretager 250.000 beregninger, som videnskabsmændene så prøver på at få mening i.

En ting står allerede helt klart: Skal man i forbindelse med mulige beboere af andre kloder, må det ske gennem radiosignaler. Selv en veludviklet raket- og rumskibsteknik vil næppe kunne åbne muligheder for personlig kontakt, for ifølge Martin Ryle har radiokikkerterne jo netop afsløret, at kloderne — sprængstykkerne fra den store ureksplø- sion — fjerner sig fra hinanden med en hastighed, som den menneskelige hjerne har svært ved at fatte.

Ja, hvad skal man tro

*Journalist Holger Christensen i Jyllands-
Posten søndag den 12. februar.*

Det er med dyb ængstelse, man for fremtiden stikker det morgentrætte ansigt ud af vinduet. Det

vil ikke som hidtil ske for at orientere sig om vejret og måske dagens påklædning, eller for at se, om det regner tilstrækkeligt til, at man kan spare nogle minutter i badeværelset. Næh, man vil for fremtiden se efter, om Jorden står under os endnu, eller om det, som vi står på, skulle være Solen.

Det viser sig nemlig, at den evige jord slet ikke er så evig endda. Britiske videnskabsmænd siger tværtimod uden omsvøb, at vort univers forandrer sig og har en begrænset levetid. Jeg har forgæves undersøgt, om de har sagt „en højst begrænset levetid“. Det er jo det med oversættelser, at man ved aldrig, og det kunne da godt have nogen interesse. Jeg har det nemlig sådan, at jeg betaler bager og mælkeemand hver uge, men de har sådan set ikke noget imod at lade mig få månedsregning, og hvis de to herrer ikke har læst aviserne — ja, der var da altid en chance.

Men måske er det ikke på det plan, at man skal til at kalkulere om. Måske kan det endnu lade sig gøre at få en livsforsikring, hvis man kan påvise, at man har mistet tænder, nogle flere hovedhår samt har forandret livsmål. Det er nok slet ikke de materielle ting, vi skal ængstes for. Varsomheden må indfinde sig, når vi vover os ud i forsikringer som „jeg vil elske dig for altid“ eller underskriver breve med „din evigt taknemlige“. Det kan man jo ikke stå ved, og vi forudser kommende besværligheder for især de unge. Forestil Dem unge Petersen i maj på havebænken forsøge at overtale frøken Andersen til et eller andet, og hun da spørger: Vil du elske mig evigt? Hvis han siger ja, lover han mere, end han kan holde, da evigheden åbenbart ikke eksisterer. På den anden side vil det sikkert virke direkte nedslående på fortroligheden, om han starter: Ja, ser De, frøken Andersen, i vinter har to britiske videnskabsmænd gennem forskellige forsøg og beregninger ført bevis for, at universet ikke kan bestå evigt. Som følge deraf kan jeg heller ikke osv., osv.

Så går frøken Andersen. Alle frøkener Andersen vil opfatte denne sjældne ærlighed hos et ungt menneske som et forsøg på at krybe uden om det egentlige.

Til evig tid.

Jensen,

UFO - observationer over Skandinavien

I tiden 13. januar 1961 til 14. februar 1961 er der til SUFOI indløbet ialt 25 rapporter, der fordeler sig som følger:

1 fra før 1959, 3 fra 1959, 7 fra 1960 og 14 fra 1961.

Til SUFOI er der så i alt indkommet 1303 rapporter, der fordeler sig således:

Fra før 1. januar 1959	318 rapporter
Fra 1959	778 rapporter
Fra 1960	193 rapporter
Fra 1961	14 rapporter

Ialt 1303 rapporter

Det til tider ganske udmærkede observationsvejr vi har haft i tidsrummet 15. januar til 14. februar har haft til følge, at der er blevet set en hel del. Der er nogle interessante rapporter imellem, hvor folk har set objekter ganske tydeligt. Hvis man skal fæstne sig ved nogle detaljer ved rapporterne, må

det være det usædvanligt store antal meldinger om „neon-rør“. De ses eller forholdsvis sjældent, og vi har aldrig på en måned modtaget så mange rapporter om dem, som denne gang.

Lad os begynde ved „neon-rørene“ først. Den første melding stammer fra den 1. november 1960 fra nærheden af Kolding. Hr. N. P. L. Jensen ser da kl. 18,25 og et halvt minut frem, to rørformede objekter komme fra VSV og gå mod NØ. Objekterne, der lå vandret, blev beskrevet som lignende „en to-etagers bus med oplyste vinduer“. Vejret på observationsdagen var klart og tørt. Objekterne, der var 5 cm i udstrakt arm, var klartlysende og sås med ret skarpe omrids.

Den 29. november 1960 ser en husmoder fra Ringsted mellem kl. 15,30 og 16 00 2 aflange rørformede objekter på den vestlige himmel. Objekterne var to-krone store og lyste hvidt med skarpe omrids. Obj. stod lodret lidt fra hinanden, dog således, at det ene obj. lænede sig en smule mod det andet. Vejret var tørt og letskyet med klar luft. Solen var på observationstidspunktet bag en sky. — Obj. blev gradvis mindre, som om de fjernede sig udefter. Der var ingen lydfænomener. Det var der heller ikke ved nogen af de 4 andre observationer.

Næste gang, der meldes om et sådant objekt er den 18. januar 1961, hvor en husmoder, fru Møller, på Als, nærmere betegnet Asserballeskov, gennem 20 minutter iagttager et mælkehvidt, rørformet objekt. Tidspunkt: Kl. 13,40 — 14,00. Vejret: Klart og tørt. Omrids: Skarpe. Obj., der var ca. 2 cm, stod stille, lodret, på den vestlige himmel. Efter ca. 20 minutters forløb falder obj. til højre ned til vandret, hvorefter det på kort tid blev mindre og mindre, som om det fjernede sig baglæns.

Den 4. rapport stammer fra Nibe, hvor en smed fra Tranegade den 26. januar kl. 17,45 ser et rørformet, blåhvidt, selvslysende objekt stå stille meget højt oppe på den nordøstlige himmel. Det så ud som et lysstofrør, og i det halve minut, det blev observeret, tændte og slukkedes det et par gange. Obj. var 5 cm i udstrakt arm.

Den 5. februar kl. 22,40—22,50 ser 2 mennesker fra Rødvig, der ønsker anonymitet, 2 røde, aflange, rørformede objekter fra Hovedvej 2 ved Turebylille. Begge obj. lå vandret med kort indbyrdes afstand, det ene under det andet. Da vejret var klart og tørt, sås objekternes omrids skarpt og tydeligt. —

* Norge § Sverige

DECEMBER		JANUAR		FEBRUAR	
T 1		S 1		O 1	
F 2	2	M 2		T 2	
L 3		T 3		F 3	
S 4		O 4		L 4	
M 5	1	T 5	1	S 5	1
T 6	1	F 6		M 6	
O 7		L 7		T 7	
T 8		S 8		O 8	
F 9		M 9		T 9	
L 10		T 10		F 10	
S 11		O 11	2	L 11	
M 12		T 12	1 1*	S 12	
T 13		F 13		M 13	
O 14		L 14		T 14	
T 15		S 15		O 15	
F 16		M 16	1	T 16	
L 17		T 17		F 17	
S 18		O 18	1	L 18	
M 19		T 19		S 19	
T 20		F 20		M 20	
O 21		L 21		T 21	
T 22		S 22		O 22	
F 23		M 23		T 23	
L 24		T 24	2	F 24	
S 25		O 25	1	L 25	
M 26		T 26	3	S 26	
T 27		F 27		M 27	
O 28		L 28		T 28	
T 29		S 29			
F 30		M 30			
L 31		T 31			
4		13		1	

Begge objekter befandt sig inden for een stor lyssende korona. Observatørerne kørte videre i deres bil. Ved Vallø Savværk stod obj. stadig som ovenfor beskrevet, men ved ankomsten til Køge, kunne de kun se et lysskær på himlen.

Vi har modtaget 3 rapporter fra frk. Inger-Lise Hansen fra Lolland. De er fra henholdsvis 1958, 1959 og 1959. Den ene gang drejer det sig om et rødt obj. med en blågrøn hale efter sig. Den anden gang om et lille rødt obj., der blev iagttaget gennem to minutter. 4 vidner. Den sidste omhandler også et rødt obj. Det var ovalt og ca. 5 cm i udstrakt arm.

Der er indkommet 2 interessante rapporter fra Norge. Den første er fra den 30. august 1959, og det er en fisker ved navn Kåre Zachariassen fra Hønebyvik, der er observatør. Han var på fiskeri og fortæller følgende: „ . . . idet jeg kom ud fra Farhalsen fik jeg øje på dette fænomen. Objektet stod stille over masten, selvom båden gik for fuld kraft. Pludselig kom det ned foran boven på båden og stillede sig som et fyrtårn. Jeg slog straks bak for at iagttage denne tingest. Den stod lodret, bare en halv meter over havoverfladen“. Dernæst fortæller observatøren, hvorledes obj. flyver rundt om båden, det lægger sig både lodret og vandret, for tilsidst at stå stille over masten i et minut, hvorefter det med ubeskrivelig hastighed forsvandt lige op i luften. Obj. var projektilformet, ca. 15 m i længden og 3 m i bredden. „Der fandtes ikke propeller, ikke vinger. — Jeg kunne heller ikke se hverken vinduer eller døre. Genstanden virkede mørkegrøn for mine øjne, men riggen og masten spejlede sig i genstanden. Der hørtes ikke på noget tidspunkt nogen lyd, heller ikke kunne jeg spore nogen uro eller trykbølge i vandet, da obj. for til vejrs“. Observationen fandt sted kl. 17,05—17,10 i tørt og letskyet vejr, d. v. s., at det var lyst under observationen — Gad vide om Luplau Janssen også vil kalde dette for „et typisk meteor“!

Den anden rapport er fra Stavanger, hvor brandchefen melder, at en mand, han kender, og for hvis sandhed han garanterer, har rapporteret følgende: „Den 13. januar 1960 så jeg kl. 20,35 et 20—25 m stort objekt. Obj. befandt sig ikke langt væk, og da vejret på det tidspunkt var både tørt og klart, kunne jeg tydeligt og klart se objektets konturer, der var som vedlagte tegning. (Den viser et UFO

meget lig Adamski-typen, altså et Venus-skib. Red.) Obj. kom ganske lavt, bevægede sig horisontalt i retning fra syd til nord. Det var selvlysende og fra cirkelrunde „pletter“ på obj. kom et lysere grønt lys. Lyset var ikke konstant, men skiftede styrke og blinkede. Jeg troede, det drejede sig om en ny type fly. Det var ganske lydløst, og hastigheden var ikke særlig stor. Jeg mener bestemt, at jeg så mennesker i objektet“. Observationstid ca. 6 sekunder.

Den 2. december 1960 ses et objekt over Randers. Hr. Madsen ser kl. 18,35 fra Hadsundvej et lyst, gult, rundt objekt. Det var 10-øre stort og gik skråt nedad, hvorfor hr. Madsen først antog det for et stort stjernesud. Pludselig foretager objektet et 120 graders drej og fortsætter opad igen. Objektet, der lyste ret kraftigt, var lydløst.

Vi har modtaget en rapport fra en hr. S. fra Bjernede Huse. Den 6. december 1960 ser han omkring kl. 14,00 fra Nygaard et rødt objekt i kanthen af en sky. Det lignede Månen, men da det lidt senere gled frem fra skyen, så hr. S., at det var et rødt objekt, der udsendte lys opad. Lidt senere udsendte obj. røg i stedet for lys — også opad. Røghalen forblev i samme stilling, selvom obj. ganske langsomt fløj i sydlig retning, indtil det forsvandt i en sky.

Så er der en rapport fra Gandrup, hvor frk. Dagny Justesen den 5. januar 1961 ser et rødt objekt, der roligt går fra ca. 20 grader til ca. 50 grader over horisonten i retning mod zenith. Obj. var større end en sputnik og gik i modsat retning af det normale for en satellit.

Der er to rapporter fra den 11. januar.

Om aftenen kl. 2003 ser A. C. Therkildsen fra sin bopæl i Randers (Vorup) et obj., hvis form ikke kunne ses. Therkildsen fortæller: „Jeg fik øje på et lysende objekt, der var af udseende som en masse med svagt lysende vinduer i, som f. eks. et fly i lav højde med oplyste vinduer. Højden var kun omkring 200 m, og obj. var kun 500 m væk. Hvis det var et fly, var det i hvert fald uden de for fly så velkendte lys. Jeg vil mene, der var fire vinduer, men lyset i dem var ikke lige skarpt. Observationstiden var kort, da jeg blev blændet af gadelygter, og fordi obj. samtidig forsvandt bag huse. Da der i det samme kørte et MY-lokomotiv forbi i nærheden, var det umuligt at høre, om obj. udsendte lyd. Anslået hastighed 400—500 km/t“.

Kl. 23,45 den samme aften ser H. C. Petersen et selvlysende obj. nær Houborg i Midtjylland. — „Jeg var på vej hjem fra et foredrag i Agerbæk, da jeg gennem bilruden i østlig retning så et langsomt-gående obj. Omridset var ganske tydeligt på grund af et svagt lysskær i kanten, men selve obj. var mørkt og sås ikke“. Retningen var nord-syd, observationstid nogle få sekunder, og den anslåede hastighed mellem 600 og 1000 km/t. Vejret den pågældende aften var klart og tørt.

Randers igen: Den 12. januar kl. 06,40—06,45 ser hr. A. S. Jensen hele 3 objekter, det ene to-ørø stort, de to andre ganske små. Alle objekterne var runde, stærkt-lysende, glinsende og helt lydløse. — Der var flere vidner.

Vi har en rapport fra Sverige, også fra den 12. januar. Den er fra Bromma, hvor hr. Tommy Helmer fra sit hjem kl. 17,45 ser et rødtlysende obj. gå over himlen fra S til N med en lidt uregelmæssig kurs. Da hr. Helmer betragtede obj. gennem kikkert, så han, at formen var oval. Hastigheden var som et jettflys, og der var ingen lydfænomener.

Hr. Helmer har tilsendt os endnu to rapporter begge fra foråret 1960, hvor han den ene gang så et stort objekt foretage pendulbevægelser, og den anden gang så et rødt objekt gå over himlen med stor hastighed.

Den 16. januar kl. 13,45 ser en dame fra Bjælkerup (Østsjælland) et mørkegråt, ti-øre stort obj. stå stille på den sydvestlige himmel. Obj. var rundt og fra objektet strakte sig en lysere hale, der endte i en spids. Efter et øjebliks forløb for genstanden mod vest med stor hastighed og forsvandt af syne bag en sky. Der var ingen lyd overhovedet. (Se bl. a. Østsjællands Folkeblad for 18. januar).

Den 24. januar ser L. E. Petersen kl. 00,20 fra sin bopæl på Kastrupvej i Kastrup et hvidgult „stjernesud“ komme fra SV mod SØ — ca. 10 buegrader — men under skyerne. Der var på det tidspunkt 8/8 i ca. 1000 m.

Endnu en interessant rapport. Den er fra Svenstrup på Als, hvor en damefrisørinde den 25. jan. kl. 01,15—02,00 ser et UFO af Adamski-typen stå stille over skyerne. Under UFO'et befandt sig to mindre obj. Det store obj. lyste først mælkehvidt og skinnende. Der gik en sky for, og da det igen kom til syne, var det denne gang klart lysende med de to små objekter, der var rødgule, nedenunder. Det

store obj. var på størrelse med fuldmånen. Alt i alt sås obj. ca. 8 gange i løbet af de tre kvarter observationen varede. Ingen lydfænomener. 3 vidner.

Gerda Rørbæk Nielsen ser den 26. januar kl. 1020 fra sin bopæl i Fruens Bøge 2 genstande på den skyfrie himmel. Den ene var rund og tilsyneladende sort, den anden aflang og sølvskinnende. Den runde var forrest. Hastigheden var som et ruteflys. Efter 15 sekunders forløb forsvandt begge objekter pludseligt.

Der er en anden rapport fra Nibe. Det er hr. K. R. Nielsen, der den 26. januar kl. 19,35 ser et rundt hvidgult objekt gå lodret ned mod jorden, næsten fra zenith. Under nedturen slingrede obj. fra side til side, og under denne slingren udspyede obj. ildkugler. Efter ca. 15 sekunders forløb slukkedes obj.

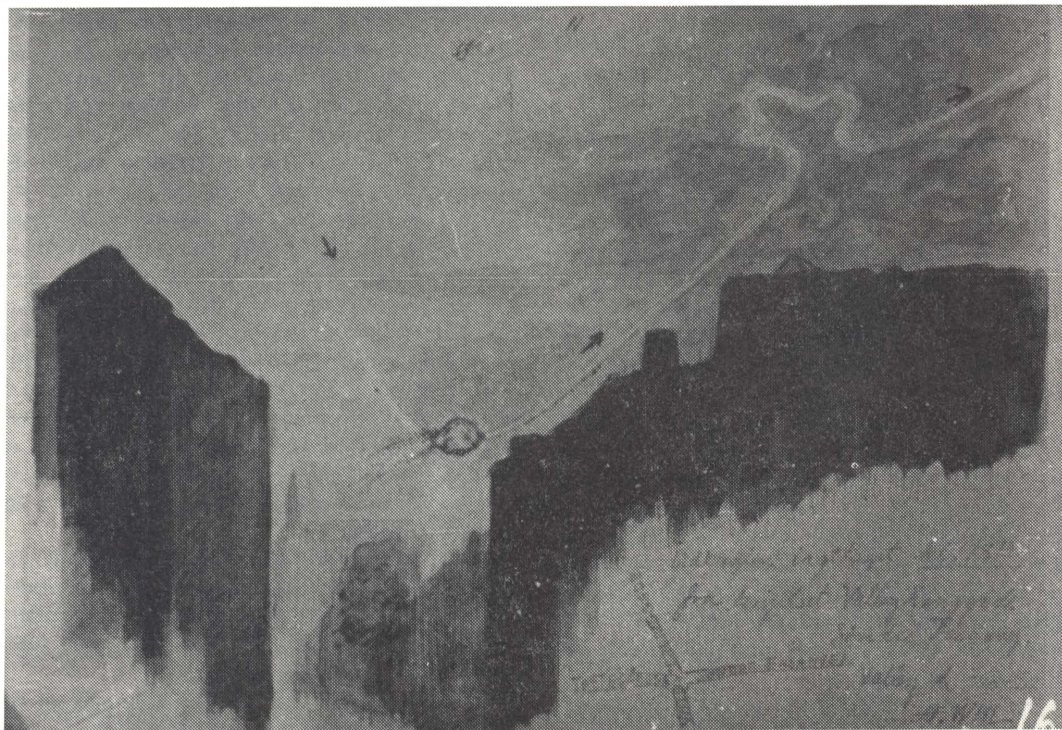
Den 24. januar kl. 01,20 ser et ægtepar ved navn Thomsen fra landevejen mellem Hanbjerg og Struer et rødtlysende, halvmåneformet obj. Obj. var tokrone stort, lyste stærkt og forsvandt mod vest. Observationstid ca. 10 minutter. Der var ingen lyd.

Der er til SUFOI indløbet en enkelt detektorvarsling. Den 20. januar ringede detektoren hos L. E. Petersen på Kastrupvej i Kastrup. Kl. var ca. 2310, vejret var klart, men der var ingen observation.

E. Jensen.

Husk at underrette SUFOI, når De ser et UFO

*En detektorvarsling kan være
en hilsen fra rummet, gør Dem
altid den ulempe at se efter,
om der er »noget på himlen«.*

Dette objekt blev observeret fra krydset Valby Langgade — Søndre Fasanvej i København af hr. A. Will, den 2. oktober 1951 kl. 18,10.

Som det fremgår af skitsen kom objektet langt ned, inden det rettede op. Efter opretningen fløj det lige et stykke — derefter drejede det af til venstre for atter umiddelbart efter at vende tilbage til kursen, som snart bragte det bort — op — ud af syne.

Bibliotekerne

Fra 1. april vil SUFOI have to UFO-biblioteker, et i Randers og et i København.

Vi opfordrer alle, som kan undvære UFO-bøger, tidsskrifter eller andre UFO-materialer, til at forære det til bibliotekerne.

Eventuelle gaver kan sendes til:

SUFOIs Sekretariat,

L. E. Pedersen, Kastrupvej 260,
København, Kastrup.

Oplysninger vedrørende vore planeter.

Lidt om Mars.

Den sovjetrussiske radioastronom professor Anotil fra Irkutsk sagde til den videnskabelige presse i Moskva, at Mars systematisk sendte signaler. Han var overbevist om, at det ikke herved drejede sig om „en eller anden naturforekomst“, men om impulser fra intelligente væsener, der søger at komme i forbindelse med andre planeter.

UNR - Slej.

Vi er ikke alene

*Af: George Adamski, Brisley le Poer Trench,
J. S. Yajnik, S. K. Maitra, S. S. Banerjee og
J. Escobar Faria.*

Sammenfattet og sendt SUFOI af S. K. Maitra, Banaras Hindu Universitet, Indien.

FORORD.

De seks Essays, denne brochure indeholder, blev i serieform bragt i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“. De behandler det, som uomtvisteligt er vort århundredes største begivenhed, nemlig tilsynkomsten af rumfartøjer fra andre verdener.

Uheldigvis har denne store begivenhed, som en af forfatterne til disse Essays har kaldt „gryet af en ny tidsalder“, vakt meget ringe opmærksomhed, ikke alene her i landet, men praktisk talt over hele kloden. Hvis denne brochure kunne have held til at skabe interesse blandt offentligheden for denne for vor tidsalder meget betydningsfulde begivenhed, ja måske den mest betydningsfulde begivenhed i menneskehedens historie, da har udgivelsen af den virkelig været berettiget.

Jeg kan ikke slutte uden at udtrykke min dybeste taknemlighed overfor formanden for Express Newspapers (Privat) Ltd. og redaktøren for „Indian Express“, fordi de har været så venlige at udgive disse Essays i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“.

Artikel nr. 3.

af J. S. Yajnik, Banaras Hindu Universitet.

De store fremskridt, videnskaben har gjort i de sidste tider, har kulmineret i frigørelsen af atomenergi og opsendelsen af kunstige måner til at kredse omkring Jorden. Disse præstationer indgiver håb om, at der indenfor en overskuelig tid vil blive etableret rumstationer, og interplanetarisk forbindelse må blive muliggjort. Drømmen om at udforske verdensrummet må tilsidst blive virkeliggjort.

Æren for disse præstationer skyldes et stort antal videnskabsmænds forenede anstrengelser og tekniske dygtighed. Hjulpet og tilskyndet af deres regeringer har hver enkelt ydet sin tribut på sit specielle felt, og således indvarslet atomtidsalderen.

Men dette er kun forspillet til den endnu mere storslåede rumrejse-tidsalder.

Verdens skæbne og menneskehedens fremtid afhænger af to altopslugende problemer. — Hvor opmuntrende denne fremgang på det videnskabelige område end er, har den dog nu bragt verden til randen af en afgrund, hvor eet forkert trin kan betyde undergang. Den stigende spænding mellem de atombevæbnede stormagter kan når som helst resultere i en verdenskrig, hvis konsekvens vil være for frygtelig blot at forestille sig. Jordens overflade ville blive forvandlet, og den menneskelige race fejlet bort. De overlevende, hvis der blev nogen, ville blive sat tilbage til livets mest primitive stade; — civilisation og videnskab ville høre fortiden til.

At afværge en så sørgelig kalamitet og kolossal ødelæggelse er De Forenede Nationers vigtigste opgave. Den må have held med sin stræben efter at få „Een Verden“ ideen almindeligt accepteret, ellers kan en eneste gnist føre menneskene ud i en uundgåelig ulykke.

Det andet problem, der er lige så opfyldt af alvorlige konsekvenser, er problemet om interplanetarisk forbindelse, om rumskibe og flyvende tallerkener, og menneskenes drøm om erobring af rummet.

FN må også give sig i lag med dette problem på verdensomspændende basis, således at et lands erobring af rummet ikke betyder en trussel eller en kilde til terror for andre lande. Og derfor vil det være nødvendigt at FN øver kontrol med udviklingen af den elementære atomenergi og dens anvendelse for menneskehedens. Dette vil ikke alene sikre atomkraftens anvendelse til gavnlige formål, men hjælpe med til den hurtige udvikling ved verdens videnskabsmænds fælles anstrengelse og samarbejde under FNs auspici.

Det er for sent nu at benægte eksistensen af de flyvende tallerkener. Forsøgene på at bortforklare dem har mildest talt været barnagtige.

Utalige observationer af hundreder af observatører verden over og deres autentiske vidnesbyrd, er så overvældende, at selv den mægtigste regering ikke kan vildlede folket eller skjule de tydelige kendsgerninger. De politiske grunde til at ville undgå panik blandt folk kan godt have nogen berettigelse, men den hyppighed, med hvilken de uidentificerede flyvende objekter viser sig, kan ikke, i

fornuftige menneskers tanker, efterlade nogen tvivl om, at disse fremmede fra andre planeter allerede har opnået det, vore videnskabsmænd stræber hen imod og i hvilken de i deres stræben endnu kun befinder sig på det allerførste stade.

Der findes intet middel mod den kyniske skepsis. De, der er fast besluttet på at lukke øjnene for det umiskendelige, kan aldrig overbevises. På højeste sted er realiteten af disse objekter og deres rumlige oprindelse indrømmet. Der findes nu overflod af litteratur om emnet, presserapporter og fortøbelende tidsskrifter, hvis indhold vil overbevise enhver spørger, der bryder sig om at kende sandheden. Ophobningen af vidnesbyrd om flyvende tallerkener og rumskibe er blevet støttet af fotografier og vidnesbyrd fra observatører, hvis vederhæftighed ikke kan drages i tvivl.

Nutidsmennesket troede, at Jorden var centrum i universet, og at han selv var den højeste af alle skabninger. Med sådanne tanker om sin egen overlegenhed og herredømme vil det naturligvis være svært at indrømme, at hans egen position er betydelig lavere, såvel som Jordens position i vort solsystem er det. Nu må han se i øjnene, at han ikke er konge i universet. Han troede ikke, at planeter og stjerne var beboet af nogen levende væsener. — Lige til fornylig har videnskaben også hævdet, at Månen og Mars ikke gav muligheder for liv, som vi kender det her på Jorden. Det er ikke nogen let sag at fordrive en sådan tro, som har holdt sig lige siden civilisationens begyndelse. Og referencer i oldtidskundskaben til rumflyvning og forbindelse med andre planter har altid været betragtet som opdigtede fantasier. Menneskene må opgive deres uvidenskabelige begreber og ofre sit eget jeg for at acceptere videnskabens og astronomernes sidste opdagelser. I middelalderen betød det tortur og død at trodse den herskende tro og opmuntre til overtro. I vor videnskabelige tidsalder kan man ustraffet kvæle sandheden og nægte at anerkende en fastslået kendsgerning. I det mindste har dette været tilfældet med de flyvende tallerkener, om hvilke sandheden forsætligt er blevet undertrykt af regeringer og de højere instanser. Der er rigelig bevis for, at der er en sammensværgelse af fortælle i De Forenede Staters regering, og der gøres naive anstrengelser for at hemmeligholde de sande kendsgerninger for offentligheden.

Ud fra de utallige observationer, der er gjort af lægmænd, videnskabsmænd og astronomer, er visse vigtige træk om rumskibene endeligt fastslået. I konstruktion og form er de væsentligt forskellige fra alle menneskeskabte flyvemaskiner. Moderskibene er af meget stor størrelse og indeholder de mindre flyvende tallerkener, omkring et halvt dusin. Moderskibene kan holde sig ubevægeligt i luften, medens tallerkenerne foretager ture nær til Jorden, og så igen stiger op og bliver taget ombord i moderskibet. De er næsten altid lydløse, skønt de til tider opnår en fart af 25.000 miles i timen i vor atmosfære, uden dog at brænde op ved gnidningsmodstanden. I det ydre rum, over atmosfæren, kan de muligvis opnå en hastighed lige så stor som lysets — 300 000 km pr. sekund. De er uden tvivl kontrolleret af intelligensvæsener, som har opnået en mekanisk fuldkommenhed, som er mennesker ukendt. Ikke alene er ophævelsen af lyd vibrationer mulig, gjort, men de kan også omdanne lys vibrationer til forskellige farver. Der siges, at den tibetanske yoga kender hemmeligheden, om hvordan man forvandler lyd til lys, et kendskab de benytter sig af i deres mørke huler. Drivkraften, der anvendes i rumskibene, er ikke den samme, som den vi anvender i vore flyvemaskiner. Det er sandsynligt, at de anvender elektromagnetisme eller de uudtømmelige kosmiske stråler. Intet menneske skulle kunne overleve den enorme fart disse sælsomme maskiner flyver med, især når de foretager pludselige og skarpe drej, mens de vedligeholder samme fart. Det ser ud, som om rumskibenes intelligente operatører råder over ubegrænset kraft og viden om, hvordan man omdanner atomenergi direkte til elektricitet, og at de har opdaget hemmeligheden om, hvordan man ophæver tyngdekraften.

Alle disse træk beviser afgørende, at disse lysende flyvende tallerkener, som flyver med fantastisk fart, kommer fra det ydre rum og styres af væsener med en højere intelligens, som har opnået herredømme over naturkræfter, der endnu er ukendt for menneskene. Deraf følger naturligvis, at nogle af planeterne må være beboet af tænkende, intelligente væsener, som er længere fremme end menneskene. — Der er overvældende sandsynlighed for, at der findes fjerne verdener, der er beboet af væsener, hvis kundskaber og præstationer overgår vore vildeste drømme.

Ikke alene beviser de flyvende tallerkener, at nogle af planeterne er beboet, men denne kendsgerning støttes også af selvstændige vidnesbyrd fra nogle astronomer. Efter at have foretaget tusinder af observationer, og efter at have kortlagt ca. 700 kanaler bekendtgjorde en anerkendt astronom: — „Mars er beboet. Vi har det absolutte bevis“. Der er iagttaget forandringer på dens overflade, som tyder på, at kanalerne er kunstigt frembragt og skabt af intelligente væsener. Ligesom Jorden kan andre planeter udvikle liv, hvis de rette betingelser er tilstede. Og er liv ført opstået, vil der også opstå ånd. Forskellig atmosfære og andre varierende faktorer kan muligvis udvikle væsener hvis skikkelser og karaktertræk er forskellig fra menneskenes.

Astronomer har nøje iagttaget en mystisk aktivitet på månens overflade. Videnskaben fortæller os, at der ikke findes nogen atmosfære der, og som følge deraf kan intet liv eksistere. De store temperatursvingninger skulle gøre det umuligt for noget levende væsen at overleve. Men disse formodninger er udelukkende baseret på de betingelser, der kræves, for at mennesker kan eksistere. Der kan findes liv der, af en eller anden slags, for hvilken de fysiske betingelser er tilstede. I den senere tid har der vist sig kuppelformede konstruktioner og store broer på Månens overflade. Så der må være en månerace, eller der er dannet en base der af beboerne fra Mars eller andre planeter. Hvis russerne, som de hævder, vil nå til Månen inden tyve år, vil de måske finde, at disse mere fremskredne fremmede fra andre planeter med højere videnskabelig udvikling allerede er der.

Flyvende tallerkener har ikke alene vist sig på himlen, de har også landet. George Adamski har haft det enestående held, ikke alene at fotografere en flyvende tallerken, men også at møde en af besætningen fra en, der kom fra Venus, og at se et rumskib indvendigt. I forbindelse med sin ekstraordinære oplevelse afgav han og de mennesker, han var sammen med, en beediget skriftlig erklæring overfor Notarius Publicus. Hans bøger „Flyvende tallerkener er landet“ og „Ombord i rumskibe“ er overbevisende og af altopslugende interesse. Beboere fra Saturn, Venus og Mars rapporteres at være landet og er vendt tilbage til deres respektive planeter i god behold.

Spørgsmålet er: Hvorfor kommer de? Vi ved det

ikke, vi tænker os, at de måske kommer på forlystelsestur med en følelse af triumf over deres præstationer. De er venlige og ønsker kontakt med os. De advarer os om, at atomekspllosionerne her er fyldt med tragiske muligheder ikke blot for vor jord, men også for det nære solsystem. Hvis vor jord bliver ødelagt, vil solsystemets rytmiske bevægelse blive berørt af det. De ønsker at hjælpe os i vore bestræbelser for at erobre rummet og lade os drage fordel af deres større visdom og drage os nærmere til dem. For tiden går trafikken kun den ene vej, — ved deres hjælp kan den komme til at gå begge veje. De besøgende fra rummet er ikke fjendtlige, det er bevist ved, at de ikke har gjort nogen noget ondt. To tragiske ulykkestilfælde siges at være hændt. I det ene tilfælde forfulgte en flyvemaskine en flyvende tallerken og kom farligt nær til den og blev ødelagt, fordi den kom i for nær forbindelse med nogle stråler eller udstrømninger, der udgik fra den. Men dette var ikke en forsætlig fjendtlig handling. I det andet tilfælde blev forfølgeren muligvis kidnappet af den flyvende tallerkens besætning og bragt i god behold til en anden planet. Der var absolut hverken spor eller rester af den følgende flyvemaskine.

Man må sørge for, at der ikke bliver skudt på de flyvende tallerkener, for at dette ikke skulle provokere dem til gengæld. De besøgende synes at være bange for, at menneskene på den måde skal beskadige deres maskine, og gøre deres tilbageflyvning umulig, eller tilfangetage besætningen og handle ilde med dem.

Det er tænkeligt at masselandinger vil finde sted, når der hersker fred på Jorden, og der ingen fare er for en verdenskrig.

Således kommer FN til at spille en dobbelt rolle, ved først at etablere fred her og eliminere krigsfrygten, og for det andet, at skabe en venlig offentlig mening over hele verden mod disse besøgende fra det ydre rum og garantere deres sikkerhed.

Man kan trygt erklære, at de besøgende, hvis de bliver vel modtaget og behandlet med den rette hensynsfuldhed, vil vise os vejen til en fred og fremgang, vi aldrig før har kendt og indføre os i en guldalder, i hvilken erobringen af rummet bliver en realitet.

fortsættes.

Oversætter Lilly Christensen

Billedbånd

De billedbånd, SUFOI har ladet fremstille, har bud til alle. Ved hjælp af det medfølgende teksthæfte kan man holde længere orienteringer for større eller mindre forsamlinger af offentlige eller private tilhørere.

Der er to serier. — Foredragsserien er bygget over varierende former af UFO'er, således at man føres fra de første spæde lysfænomener frem til de berømte nærfotografier.

Adamski-serien er mere beregnet på Liebhavere og indeholder offentliggjorte Adamski-fotografier.

Afgiv venligst Deres bestilling snarest til Vojens. Når første oplag er solgt, må vi beregne os ca. 20 dages leveringstid.

Foredragsserien: 47 billeder og teksthæfte 50 kr.

Adamski-serien: 11 billeder og teksthæfte 5 kr.

Sendes pr. efterkrav overalt i Danmark, Grønland, Island og Færøerne.

Interesserede i Norge, Sverige og Finland bedes betale forud pr. postanvisning eller anbefalet brev.

Er månen en død planet?

Kan det tænkes, at kosmiske væsner bruger Månen som base? Ikke før der kommer rumstationer omkring Månen, eller raketter virkelig lander deroppe, kan det spørgsmål besvares. På grund af vand- og luftmangel, kan plante og dyreliv ikke eksistere. Derimod er der en mulighed for, at bakterier kan trives der. Det er tænkeligt, at en højere udviklet menneskehed har løst problemet. Hvis det er tilfældet, er det mulig, at de benytter Månen som base.

Professor Walter Riedel, før i tiden direktør for V 2 basen i Penemunde siger: „Det er muligt at disse maskiner kommer fra Mars, og bruger den usynlige del af Månen som base“. Dr. John Russell fra California Universitet, støtter professor Riedel. Han siger: „Hvis der er flyvende tallerkener, som overvåger Jorden, vil den anden side af Månen være ideel base for dem“. Martianske maskiner kunne ved nymåne flyve rundt om månen flere gange uden at kunne ses fra Jorden. Når de så var landet på Månens anden side, vil de være i fuldstændig sikkerhed for observation.

Major Donald Keyhoe siger: De første besøgende på Månen vil blive meget overrasket over at finde mennesker, fordi Månen allerede tjener som støttepunkt for mennesker fra en anden verden.

Ville lunare undersøgelser bekræfte dette?

ADAMSKI

Fra Approach:

Edgar Sievers (forfatter til bogen: „Flying Saucer over Southafrica“) har brevvækslet med mr. Ockert van Rooyen, Vanderbylpark, om UFO's. Fra van Rooyen's brev gengives følgende:

„Jeg er tekniker og vant til hårde kendsgerninger og praktisk forskning med håndgribelige resultater. Jeg har alle de beviser, som jeg behøver, for at vide, at George Adamski på enhver måde er op-rigtig. Jeg beundrer G. A. for hans forsøg på at gennemføre en svær opgave i en verden af kynisme, spaltninger, krigsophidsere og videnskabsmænd, som ikke tror, hvad de ikke forstår . . .“

Oversætter E. Slej.

Dr. Clyde Tombaugh, kendt astronom, Plutos opdager, tidl. chef for den amerikanske hærkommissions afdeling for undersøgelser af ukendte, naturlige jordsatellitter, selv øjenvidne til UFO-fremtoninger, siger: „Disse genstande er efter al sandsynlighed styrede og, efter alt hvad jeg hidtil har observeret, forskellige. Ingen har dog indtil i dag et uangribeligt, absolut bevis. Hundred tusindevis af andre stjerner i vort mælkevejssystem kan huse beboede væsener. Det er muligt, at menneskene på hine verdener har lært at beherske de kæmpemæssige kræfter, som er nødvendige for at bygge bro over rummet mellem stjernerne“.

NICAP - Slej.

Fakta frem for fantasi

Det ser endelig ud til, at en gruppe af UFO-forskere i udlandet er i færd med at rense ud blandt de forhindrende elementer, nemlig nogle af „Trolldemandens lærlinge“, hvis navne er blevet kendt i den senere tid på grund af den overflod af litteratur, de kaster på markedet.

Vi har spekuleret over, hvor længe det ville vare, inden nogle af vore forskere protesterede mod den profanation, under navn af UFO-studier, som alt for længe har fundet sted.

Men det er desværre således, at i deres entusiasme for at rydde op i ukrudtet, er mange af UFO-forskerne fuldstændig gået over gevind i deres bestræbelser på at bringe George Adamski i miskredit ved at inkludere ham i de før omtalte „lærlinge“.

Dersom disse mænd har været med i undersøgelserne så længe, som de påstår, er der ingen undskyldning for deres mangel på sund fornuft. De må da vide — lige så vel som vi andre — at i alle de tolv år, siden vi begyndte på vore undersøgelser, er der een mand, som altid stod alene og holdt sig borte fra disse individers aktivitet. Adamski har jo gang på gang fortalt sandheden om disse til de, der vil høre. Hvem som helst, der forsøger at sætte G.A. i bur med disse folk, gør sig selv til nar, for at sige det smukt.

Rapporterne fra USA i den senere tid er overvældende. Disse „tallerken-kongresser“ holdes ikke mere som før ude i ørkenen. Det sidste møde fandt sted i et luksushotel i Los Angeles for en pris af 5 dollars pr. næse.

Gabriel Green, som organiserer disse møder, synes at have ubegrænset finansiell støtte bag sig. Når man læser om disse kongresser og om medlemmernes meriter, må man undre sig over, hvor meget det amerikanske folk vil tage af den slags, førend det protesterer. Det er altid de samme mennesker, som møder til disse forsamlinger, — næsten allesammen forfattere til kontakt-historier, hvis navne er kendt overalt af UFO-forskere. Kun to navne savnes — nu som før: George Adamski og den nu „afdøde“ Cedric Allingham. Grunden til dette er kendt af mange, men der er måske nogle, som ikke har tænkt over det. Prøv at fundere lidt over det faktum, at ud af et utal af bøger, skrevet over kontakter med rummennesker, er der kun *tre*, der virkelig

indeholder sandheden. Vi ved, at der er mange, der har haft — og endnu har — kontakt med rumskibene og deres besætninger, men det er netop disse, som offentligheden ikke hører noget om, undtagen når pressen har trykt deres beretninger, som det var tilfældet med den mexikanske ranch-ejer. Kun to mænd har været modige nok til at tage den svære opgave på sig at oplyse en skeptisk verden ved at udgive deres rapport om, hvad der skete mellem dem og rumfolkene — og den ene er desværre ikke hos os mere. — Der er også en anden ting, der må tages i betragtning. Den angår folk, som virkelig har haft kontakt med fartøjerne og deres besætning, men som bagefter har pyntet så meget på deres oplevelser med utallige fantasier og uvirkeligheder, at det nu er praktisk talt umuligt at finde frem til den sandhed, der ligger til grund for deres eventyrlige historier. I deres bestræbelser for at blive berømte kan de ikke mere huske, hvor sandheden holder op og løgningen begynder.

De anstrengelser, Mr. Gabriel Green gør sig for tiden, går ud på at samle alle disse grupper og inddivider i et hele, for derved at styrke og konsolidere deres magt til at vildlede og forvirre det almindelige menneske. Han synes at få en meget stærk finansiell støtte et eller andet sted fra.

Det siges, at disse mennesker har planer om at lave en film med deres kontakt-historier som basis. Dette kan godt have en forbindelse med den affære for nogen tid siden, da George Adamski blev nødt til at anlægge sag mod de mennesker, der benyttede hans navn i dette foretagende.

Vi har også fået brev fra nogle af vore kolleger i Europa med meddelelse om, at et filmselskab i Italien var begyndt på noget lignende. De benytter forfalskede billeder, som giver sig ud for at være UFO'er, som påstås at være drevet af rummenneskene selv. — Lignende ting sker der over hele verden. — Man kan godt forstå, at folk føler sig noget desorienterede. Dette gælder også nogle UFO-forskere, som burde vide bedre end som så.

Det er klart, at „en eller anden“ har sat sig for at mistænkeliggøre Adamski, ligegyldig hvilke midler der skal benyttes.

Det er et forfærdeligt roderi, vi har lavet på vor lille planet, og man spørger sig selv: „Hvad vil fremtiden bringe?“

Nu har det første projektil nået Månen — og det

kan ikke vare længe, inden vore egne „rummænd“ når derop og måske også ud til andre verdener, — med mindre der er en eller anden, der formår at forhindre al aktivitet i rummet på en mere effektiv måde end nu. — Spørgsmålet bliver da: Vil videnskaben fortælle verden hele sandheden om livet uden for vor jord, eller bliver vi spidset af med et passende konstrueret eventyr med det formål at bevare status quo i vor verden? Hvilken vej vil pendulet svinge?

Svaret kommer an på, om folk vil gøre brug af deres egen tænkeevne og kræve sandheden lige fra starten, eller om man vil trække tæpperne over hovedet og mumle: „Lad mig være i fred med mine egne små, hyggelige ideer om universet“.

Mon ikke syvsoverne alligevel er ved at vågne endnu førend ventet — og stiller generende spørgsmål? Der er sikkert både ærgelse og nervøsitet i en vis femsided bygning i Washington. — Vi venter med spænding på udtalelser fra de høje og mægtige herrer i Pentagon.

*N. Z. Videnskabelige Rumforsknings Gruppe,
(Oversætter F. Petersen).*

UFO observationer i Glencullen Co, Dublin.

Mrs. Conlon bosat i Glencullen, en landsby i bjergene otte miles udenfor Dublin, var en aften på besøg hos nogle venner, hun beretter:

Torsdag aften den 7. januar 1960 kl. ca. 23,25, så jeg et lys på himlen til højre for Two Rock Mountain i Glencullen Co. Dublin. Det var meget større end en stjerne og højt på himlen, det syntes at dreje, da det først var orangefarvet og derefter rødt og til sidst grønt lys, det stod stille på eet sted, og mine venner og jeg iagttog det i ti minutter, indtil lyset gik ud, min datter og jeg gik op ad bakken til vort hus, og da vi kom op af sænkningen i vejen, så vi lyset igen på samme sted, og betragtede det igen i ti minutter, da det gik ud som om, der blev trykket på en kontakt. Det lavede ingen støj, og det var bestemt ikke en flyvemaskine.

Orbit, februar 1960.

Fortæl Deres venner om S. U. F. O. I.

Gruppeliste fortsat

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17, Ballerup, telf. 01 971114.

Brede: Fin Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, telf. 87 83 60.

Frederiksberg: K. Maltesen, Dalgas Bldv. 91⁴, F.

Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.

Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.

Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.

Holte: J. Bauder, Attemosevej 93, Holte, telefon 01 800048.

Kastrup I: Københavnslederen.

Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.

Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.

Nyhavn: Back Sørensen, Sømandshjemmet.

Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.

Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse, telf. 01 703318.

Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbh. K., telefon PA 3409.

Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.

Sundby: B. Jensen, Prøvestensallé 14, telf. SU 6985.

Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.

Virum: W. Sommer Nielsen, Kongedalen 5, telf. 84 75 13.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11, Birkerød.

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92

Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.

Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.

Frederiksværk: K. E. Hjerrild, Ternevej 8a, tlf. 957.

Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.

Holbæk: J. Svendsen, Østervang 22.

Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

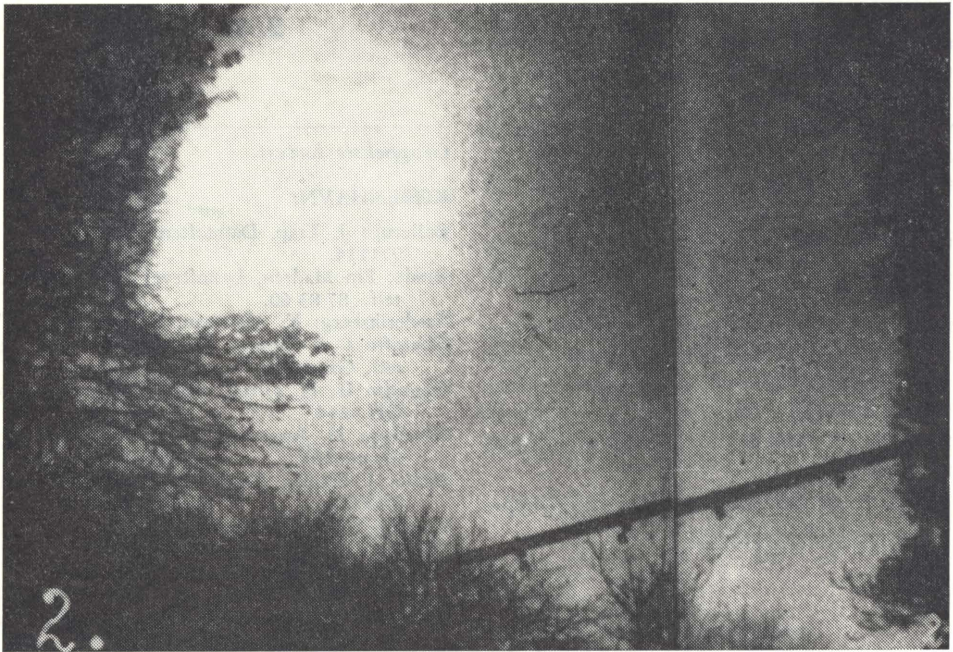
Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.

Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.

Roskilde: H. Hansen, Lærkevej 46.

Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.

Midt-Stevns: K. Hansen, Kræmmergården, Store Heddinge, telf. 551.

Dette billede blev taget den 16. februar 1956 i New York af hr. Bert Bula. På originalfotografiet ses tydeligt tre lysende objekter, men på det vi bringer her, smelter det blændende lys desværre sammen til et. Dette eller disse objekter må også henregnes under uidentificerede objekter, idet der ingen detaljer er synlige.